Nr. 59 Koźmin, sobota dnia 25 lipca 1925 r. Rok 38

ORĘDOWNIK URZĘDOWY POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc lipiec 0,75 zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy, pozamiejscowe „ „ 6 „

Dział urzędowy

Nr. 192. **Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.**

(Ciąg dalszy.)

§ 4.

Z obrębu Województwa Poznańskiego do obszaru innych Województw wolno wyprowadzać bydło rogate tylko kolejami żelaznemi, albo podwodami, opatrzone jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wydanemi według obowiązujących przepisów (II) i to:

a) bydło rogate, przeznaczone na ubój tylko do rzeźni, połączonych szynami z torem kolejowym, a więc do rzeźni w Grudziądzu, Toruniu, Katowicach, Tarn. Górach, Pszczynie, Rudzie, Mysłowicach, Łodzi, Lwowie i Krakowie, celem bezwarunkowego uboju tamże jaknajrychlej i na warunkach jakie tamże przepisują,

b) bydło hodowlane i użytkowe tylko za osobnem pozwoleniem kierownika walki z zarazą płucną w tutejszem Województwie i przy zachowaniu warunków, które przepisze.

Nieodzownym jednak warunkiem do uzyskania takiego, pozwolenia, jest wykazanie się pismem Województwa, do którego ma być bydło wprowadzone, stwierdzającem, że się zgadza na zamierzone wprowadzenie. Lekarz weterynaryjny, interwenjujący przy badaniu, ma sprawdzić stan zdrowia bydła, ważność świadectw pochodzenia, zanotować na nich wynik badania oraz, o ile chodzi o bydło wspomniane pod a, że jest przeznaczone na ubój w rzeźni w . . . .

Powyższe zarządzenie nie ogranicza w niczem przewozu bydła rogatego kolejami żelaznemi przez obszar Województwa Poznańskiego bez wyładowania, przeładowania lub doładowania lub karmienia wzgl. pojenia w sposób, mogący jakąkolwiek bezpośrednią lub pośrednią mieć styczność z bydłem innem.

II. Legitymowanie bydła rog. świadectwami pochodzenia.

§ 5.

1. Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydlę rogate bez względu na wiek:

a) prowadzone (pędzone, wiezione, niesione) na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp.

b) opuszczające miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub uboju, bez względu na cel wyprowadzenia,

c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym,

d) przewożone koleją żelazną lub statkiem musi być opatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego) w miastach zaś kierownik Magistratu, a w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarjaty policyjne.

3. Swiadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach, pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce w wieku do 2 tygodni, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

a) jeżeli bydlę podlega obserwacji policyjnej zarządzonej ze względów weterynaryjno-policyjnych,

b) jeżeli u bydlęcia dają się dostrzec podejrzane objawy zachorowania wewnetrznego lub oznaki jakiejkolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej,

c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia wzgl. żądający świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydlęcia w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego,

d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnem zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nietylko bydlęcia, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukarania tak osoby uprawnionej do wydawania świadectw pochodzenia, jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych zawierających każdy 100 kartek (Wzór A).

8. Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. **Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys itd.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy Magistratowi (Urząd Policyjny) w Poznaniu Miejskiemu Urzędowi Policyjnemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie**

więcej aniżeli dwa zeszyty, t. j. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok a potem odstawić do Starostwa celem postępienia analogicznie, jak z wyszkartowanemi aktami. Zużyte zeszyty, odstawione wprost do Miejskiego Urzędu Policyjnego, mają być składane i przechowywane tam w sposób przepisany dla Komisarzy obwodowyeh.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne na 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie stałego świadectwa pochodzenia należy uwidocznić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12. Bydlęcia rogatego nieopatrzonego przepisanem świadectwem pochodzenia nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp. ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero gdy zostanie uznane za niepodejrzane co do indywidualnego stanu zdrowia a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia należy nań wydać świadectwo pochodzenia zanotować na nowym świadectwie co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiścić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr.).

14. Na bydło rogate, używane w zaprzęgach wzgl. wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z walorem 6 mies. wystawione przez miejscową władzę policyjną według załączonego wzoru. Okoliczność ta zaznaczona być musi w katastrze bydła z zaznaczeniem daty wystawienia paszportu, które transportujący bydło zawsze mieć musi przy sobie i okazać na żądanie organom policyjnym. O ile bydło takie wyprowadzone być ma w celu pod 1 podanym, należy zwrócić paszport właściwemu naczelnikowi gminy celem otrzymania świadectwa pochodzenia.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 6.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawiło świadectwo zdrowia dla wywozu ich koleją na stałe lub czasowo i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lowem uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydle jest znaczone trwałym kolczykiem, nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany i notuje w osobnej swej ewidencji (Wzór D.).

Urzędowej marki ustnej wzgl. kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osięgnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważniony. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydlęcia, który jest w pierwszej linjj odpowiedzialnym za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczenia bydła, a nadto, jeżeli bydlę zgubi znak uszny, winien zglosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotne bydlę było oznaczone marką uszną i po odpowiedniem zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydlę pierwszą markę miało w uchu lewem

Wyjątek od kolczykowania stanowią, cielęta nie starsze nad 2 tygodnie (brak pączków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom mięsa którzy winni je przechować w sposób wykluczający nadużycia.

Co do dalszego postąpienia z markami zużytemi zarządzi Województwo w swoim czasie.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 7.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B. (Wzór B).

2. Druki potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp. spawodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść koszta sprawienia nowych druków (katastru).

3. Obowiązek nałożenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie, w Bydgoszczy i w Poznaniu na Komisarjaty policyjne.

4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewtl. książki, przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronnic, obliczoną na trzy lata, stronnice zaopatrzyć bieżącemi (porządkowemi) liczbami. Ilość kartek i stronnic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza obwodowego w Bydgoszczy i Poznaniu przez Magistrat (Urząd Policyjny). Po zupełnem zużyciu formularzy, zawartych w zeszycie, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagę:

„Zakończono"

. . . . dnia . . . . . . 192 . .

(Nazwa miejscowości) (Pieczęć urzędowa)

Prowadzący kataster . . . .

(Nazwisko)

a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu Komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy i Poznaniu Magistratowi (Urząd Policyjny) celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat.

Każdy posiadacz bydła rogatego obowiązany jest podać celem wpisania do katastru (według pouczenia podanego na wzorze) wszystko bydło rogate, a cielęta najpóźniej do 2 tygodni (brak pączków rogowych lub zgrubienia skóry, w miejscu rogów) wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ścisłej ewidencji i w tym celu uwidocznić w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydłem

rogatem, przybyłem ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego (I) (§ 1).

Należy również uwidocznić zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytego względnie przyrostu tj. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzezi, z konieczności itp. wzgl. przybytek z powodu własnego przychówku, kupna itp. i w tym ostatnim wypadku, powołać dokument (świadectwo pochodzenia) na podstawie którego wprowadzono bydlę, oraz adres sprzedawcy, a nadto zanotować ewntl. znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydle wydano świadectwo pochodzenia. Jeżeli bydle wprowadzono do gminy, należy na odwrotnej stronie świadectwa pochodzenia zapisać L. i str. katastru, na której wpisano odnośne bydlę i zatrzymać dostarczone świadectwo pochodzenia, przechowują je przez 1 rok.

(Ciąg dalszy w następnem numerze.)

Nr. 193. **Unieważnienie książek kontrolnych bydła rogatego.**

W myśl działu V. p. 6 rozporządzenia p. Wojewody Poznańskiego dotyczącego zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego z dnia 20. 9. 1923 L. dz. 7584/23 (Dziennik Urzędowy Wojew. 42/23) ogłoszonego w Orędowniku Pow. z dnia 20 października 1923 nr. 84 poz. 381 unieważniam niniejszem wszystkie książki kontrolne zaklauzulowane przed 30. 12. 24 a nie przedłożone w styczniu r. b. Starostwu do wydimowania.

Wszystkich rzeźników i handlarzy bydła, których książki kontrolne stają się nieważne, wzywam do postarania się o nową książkę kontrolną i przedłożenia takowej w Starostwie pokój nr. 3 do zaklauzulowania.

Niestosujący się do powyższego, będą karani po myśli § 74 niem. ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26. IX. 1909 (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 519) — L. dz. 5551/25—4. II. —

Koźmin, dnia 20 lipca 1925 r.

Starosta.

Nr. 194. Podaję do wiadomości, **iż 1 października 1925 o godz. 9 rano odbędzie się w Koźminie (Nowy Rynek) przetarg koni remontowych.**

Komisja Remontowa zakupywać będzie konie od 8—6 lat. Na konie od 5 lat powinien właściciel przedłożyć karty ewidencyjne, (czerwone lub zielone) wydane w swoim czasie przez Komisje Przeglądowe.

Właściciel lub pełnomocnik powinien przedłożyć pochodzenie (rodowód) swego konia oraz urzędowo potwierdzone świadectwo własnego chowu.

Konie zakupywane będą wprost od hodowcy z bezwzględnym wyłączeniem handlarzy. Właściciel winien powiadomić Komisję Remontowa o wszelkich ukrytych wadach sprzedawanego konia. W myśl przepisów o ewikcji handlu koni Komisja Remontowa będzie zastrzegała sobie prawo zwrotu konia sprzedającemu, o ile u nabytego konia okazałaby się w ciągu trzech tygodni od daty kupna jakaś ukryta choroba lub wada.

Sprzedawcy koni muszą przedłożyć Komisji Remontówej świadectwa weterynaryjne odnośnego lekarza powiatowego, stwierdzające zdrowotność przedstawionego konia.

Konie winny być doprowadzone na kantarach.

Konie przedstawione Komisji Remontowej powinni mieć nieobcinane grzywy i ogony, niedotrzymanie tego podczas spędów tego rocznych jesiennych będzie jeszcze uwzględniane, jednakowoż na przyszłość ściśle wymagane.

Z powodu przeciążenia Komisji Remontowych w czasie targów remontowych wyjazdy do poszczególnych obywateli będą mogły mieć miejsce dopiero po zakończeniu tychże

Dla orjentacji hodowców podaję, iż od przyszłego roku spędy będą się odbywały tylko raz do roku t. j. od 10 sierpnia do 10 listopada.

— L. dz. 5584/25 —4 II. —

Koźmin, dnia 22 lipca 1925 r.

Starosta.

Nr. 195. W związku z odbywającą się obecnie reemigracją optantów polskich z Niemiec zwracam przybyłym, uwagę, na konieczność zarejestrowania się w Państ. Urzędzie Pośrednictwa Pracy, o ile nie uzyskują natychmiast jakiegokolwiek zajęcia. Zarejestrowanie w tych wypadkach najpóźniej do końca pierwszego miesiąca licząc od dnia przekroczenia granicy nastąpić winno w celu uzyskania uprawnienia do pobierania świadczeń z funduszu Bezrobocia na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 30 marca 1925 r. (Dz. U. Nr. 38 poz. 267). Przy rejestrowaniu się optanci winni przedłożyć poświadczenie z ostatniego miejsca zajęcia. — L. dz. 5615/25 —4 II. —

Koźmin, dnia 23 lipca 1925 r.

Starosta.

Nr. 196. Następująca osoba zamierza wyprowadzić się na stałe do Niemiec:

Trümpelmann Walter urzędnik bankowy Borzęciczki.

Koźmin, dnia 24 lipca 1925 r.

Starosta.

Nr. 197. Następna konferencja p. p. sołtysów gminnych i dworskich odbędzie się **w poniedziałek, dnia 3 sierpnia r. b. o godzinie 3 po południu w lokalu p. Gabryelczyka w Pogorzeli.**

Na ważność spraw terminowych i bieżących przybycie na konferencją jest konieczne.

Pogorzela, dnia 23 lipca 1925 r.

Komisarjat obwodowy, (—) Bukiewicz.

Dział nieurzędowy

Do komisji egzaminacyjnych.

Dochodzą nas wciąż jeszcze wieści, że komisje egzaminacyjne nie wypełniają należycie swych zadań i obowiązków.

Jednym z największych błędów, jaki owe komisje popełniają, jest dopuszczenie do egzaminów uczniów, którzy nie ukończyli szkoły dokształcającej i nie posiadają świadectwa ukończenia, lub uczyli się u niemistrzów.

„Przepisy Terminatorskie“ wyraźnie nakazują wszystkim mistrzom trzymającym uczniów w nauce, aby posyłali owych uczniów do szkoły dokształcającej i dali im na to zwolnienie z pracy albowiem utrudnianie przez pracodawców uczniom swym uczęszczania na naukę dokształcającą stanowi obecnie przestępstwo i będzie karane sądownie z mocy art. 17 w związku z art. 9 ustawy z dnia 2-go lipca 1924 r. Dz. U. Nr. 65/1924 poz. 636. O ile idzie o powołanie powyżej przepisy, ustawa weszła w życie z dniem 15 grudnia 1924 r. stosownie do rozp. Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1924 r. Dz. U. Nr. 105/24 poz. 954 wydanego na podstawie art. 22 ustawy. Wobec tej ustawy i rozp. Rady Ministrów Izba zwraca się do wszystkich chlebodawców, którzy mają prawo na wyuczanie uczniów, by ściśle przestrzegali ustawę i uczni swych regularnie posyłali do szkoły.

Szczególnie w dzisiejszych czasach, gdzie młodzież nasza wychowana w niewoli, mało zna język ojczysty, należy kłaść na to jak największą baczność.

Zachodzą nieraz wypadki, że uczeń nie umie ani pisać ani czytać w ojczystym języku, a mimo to złoży egzamin. Strach tedy pomyśleć, jakie to będzie nasze rzemiosło w przyszłości. Zamiast podnieść się kulturalnie, to będzie upadać.

Dlatego z największą starannością należy przeprowadzać część teoretyczną egzaminu. Każdy kandydat powinien doskonale znać wiadomości podane w „Podręczniku do egzaminu czeladniczego“, wydanego przez Izbę. Najważniejsze są wiadomości z geografji, historji, piśmiennictwa, ustroju Polski, z rachunkowości, z nauki o miarach i wagach, z kalkulacji i prowadzenia ksiąg oraz hygieny. Bez tego nie może nikt egzaminu złożyć, chociażby posiadał dostateczne wyszkolenie praktyczne.

Baczyć nam bowiem należy, aby rzemieślnik nasz podniósł się kulturalnie i dosięgnął rzemieślników na zachodzie Europy.

Nabycie tych wiadomości ułatwi uczniowi w znacznej mierze „Szkoła Dokształcająca“ gdzie zawodowi nauczyciele przygotowują do egzaminu, Szkoła Dokształcająca ma pozatem wiele innych zadań, przedewszystkiem zaś przysposobienie młodzieńca na obywatela Państwa oraz wywieranie wpływu na wybór zawodu.

Szkoła Dokształcająca ma wypełnić tę lukę w życiu młodzieńca, jaka powstaje między latami 14, czyli ukończeniem szkoły powszechnej a 18, czyli skrystalizowaniem się poglądów życiowych w człowieku. Lata te właśnie są może najważniejsze w całym życiu człowieka, decydują bowiem o wyborze zawodu i o wyrobieniu się charakteru. Wywierać wtedy dobry wpływ na młodzież i zaprowadzić ją na drogi szczęścia jest zadaniem Szkoły Dokształcającej.

To, cośmy pisali o warunkach potrzebnych do egzaminu czeladniczego, odnosić się musi również i do egzaminów mistrzowskich. Oczywiście, że przy egzaminach mistrzowskich bierze się wszystko szczegółowiej i gruntowniej.

Komisje egzaminacyjne powinny najdokładniej wypełnić swoje zadania, pomne tego, że od nich w wielkiej mierze zależy przyszłość naszego rzemiosła.

Zwracamy zarazem uwagę pp przewodniczącym, że egzaminy mistrzowskie muszą być przeprowadzone w miesiącu wrześniu w myśl regulaminu Izby.

Jeżeli zaś komisje nie będą uwzględniać przepisów, to zostaną jej członkowie pociągnięci do odpowiedzialności i surowo ukarani.

(—) Wł. Jewasiński Prezes. (—) K. W. Juszczak Syndyk.

Ruch w towarzystwach.

Półroczne walne zebranie Tow. gimn. „Sokół“ w Koźminie odbędzie się w niedzielę, dnia 26. VII. 1925 r. o godzinie 5 popołudniu na salce Domu Katolickiego na które szan. członków tak czynnych jak nieczynnych uprzejmie zaprasza. Celem załatwienia ważnych spraw jest obecność wszystkich członków konieczną. Czołem! Zarząd.

Ogłoszenie.

Podajemy do publicznej wiadomości, że lista wyborcza kandydatów na ławników i przysięgłych będzie wyłożona do przejrzenia w tutejszym biurze magistrackiem w czasie

od 1-go do 15-go sierpnia 1925 r.

podczas godzin urzędowych.

Sprzeciwy przeciw dokładności powyższej listy założyć można w czasie wyłożenia listy, najpóźniej do **15 go sierpnia 1925 r.**

Koźmin, dnia 20 lipca 1925 r.

Magistrat.
Balcerek. 431

Nakładem i drukiem Leona Goldbeka w Koźminie.
Odpowiedzialność: Dział urzędowy Starostwo. Dział nieurzędowy Leon Goldbek w Koźminie.